

II SA/Wa 1286/13, Ocena działalności stowarzyszenia w związku z wydaniem pozwolenia na broń w celach kolekcjonerskich. - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

z dnia 6 maja 2014 r.

II SA/Wa 1286/13

Ocena działalności stowarzyszenia w związku z wydaniem pozwolenia na broń w celach kolekcjonerskich.

TEZA aktualna

1. Do kompetencji organów Policji nie należy ocena działalności danego stowarzyszenia.
2. Skoro stowarzyszenie legitymuje się zarejestrowaną formalnie działalnością kolekcjonerską broni, to członkostwo w takim stowarzyszeniu stanowi o realizacji przez stronę art. 10 ust. 3 pkt 5 ustawy z 1999 r. o broni i amunicji, zaś organ policji nie jest uprawniony do badania czy przyznanie przez organ rejestrowy, na podstawie danych statutowych, danemu stowarzyszeniu prawa do działalności kolekcjonerskiej w zakresie broni zostało prawidłowo nadane.

UZASADNIENIE

Skład orzekający

Przewodniczący: Sędzia WSA Ewa Marcinkowska.

Sędziowie WSA: Ewa Grochowska-Jung, Adam Lipiński (sprawozdawca).

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 maja 2014 r. sprawy ze skargi B. K. na decyzję Komendanta Głównego Policji z dnia (...) maja 2013 r. nr (...) w przedmiocie odmowy uchylenia decyzji odmawiającej wydania pozwolenia na broń palną do celów kolekcjonerskich

1. uchyla zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję z dnia (...) lutego 2013 r.;
2. stwierdza, że zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu w całości.

Uzasadnienie faktyczne

B. K. wnosił o udzielenie mu pozwolenia na posiadanie broni w celach kolekcjonerskich w ilości czterech egzemplarzy. Wskazał, iż jest zainteresowany kolekcjonowaniem broni z okresu I i II Wojny Światowej.

Komendant Wojewódzki Policji we (...), działając na podstawie art. 10 ust. 1, ust. 3 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 576), decyzją z dnia (...) marca 2012 r. odmówił B. K. wydania pozwolenia na broń palną do celów kolekcjonerskich. W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż w jego ocenie, (...) Towarzystwo Strzeleckie (...) w (...), do którego skarżący należy, nie ma charakteru kolekcjonerskiego, zatem zainteresowany nie udokumentował członkostwa w stowarzyszeniu o charakterze kolekcjonerskim.

Komendant Główny Policji po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego uznał, iż wskazane wyżej rozstrzygnięcie jest zasadne, w związku z czym decyzją z dnia (...) lipca 2012 r. na zasadzie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. utrzymał je w mocy. Organ ten stwierdził, że w przypadku B. K. nie istniała ważna przyczyna posiadania broni, o której mowa w art. 10 ust. 1 i ust. 3 pkt 5 ustawy o broni i amunicji, tj. udokumentowane członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze kolekcjonerskim. Nadto badanie kwestii czy (...) Towarzystwo Strzeleckie (...) w (...) jest stowarzyszeniem zajmującym się kolekcjonowaniem broni nie ma w sprawie znaczenia, albowiem w trakcie postępowania przed organem drugiej instancji, to jest w dniu (...) maja 2012 r., zainteresowany wystąpił z tego Stowarzyszenia i w dniu (...) maja 2012 r. został skreślony z listy jego członków, zaś B. K. nie wskazał na członkostwo w innym stowarzyszeniu o charakterze kolekcjonerskim.

Bezpośrednio po otrzymaniu decyzji Komendanta Głównego Policji, B. K. pismem z dnia 16 lipca 2012 r. poinformował organ o swoim członkostwie w (...) Stowarzyszeniu Miłośników Broni z siedzibą w (...) oraz współzałożeniu (...) Stowarzyszenia o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...). Z uwagi na to, że intencje strony nie były jednoznaczne co do charakteru tego pisma (czy stanowi ono wniosek o wznowienie postępowania czy o stwierdzenie jego nieważności), organ wdał się w korespondencję z B. K. Z treści tej korespondencji wynikało między innymi, iż zamiarem strony nie jest skarżenie ostatecznej decyzji do sądu administracyjnego, ale jej wzruszenie z uwagi na fakt członkostwa w (...) Stowarzyszeniu Miłośników Broni z siedzibą w (...) oraz współzałożenia (...) Stowarzyszenia o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...). O powyższych faktach zainteresowany poinformował organ pierwszej instancji i dlatego była to okoliczność nowa i nieznaną w chwili orzekania w niniejszej sprawie przez Komendanta Głównego Policji. Bacząc na te okoliczności organ uznał, iż zainicjowane pismem strony z dnia (...) lipca 2012 r. działania zmierzają w kierunku wznowienia postępowania zakończonego ostateczną decyzją Komendanta Głównego Policji z dnia (...) lipca 2012 r. i postanowieniem z dnia (...)

października 2012 r., na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., wszczął postępowanie w tym kierunku.

W wyniku wznowionego postępowania administracyjnego Komendant Główny Policji wydał w dniu (...) lutego 2013 r. decyzję odmawiającą uchylecia własnej decyzji z dnia (...) lipca 2012 r., utrzymującej w mocy decyzję Komendanta Wojewódzkiego Policji we (...) z dnia (...) marca 2012 r. o odmowie wydania B. K. pozwolenia na broń palną do celów kolekcjonerskich.

Po rozpatrzeniu wniosku zainteresowanego o ponowne rozpatrzenie sprawy, Komendant Główny Policji, działając na zasadzie art. 138 § 1 pkt 1, art. 151 § 1 pkt 1 w zw. z art. 145 § 1 pkt 5, i art. 268a k.p.a., decyzją z dnia 6 maja 2013 r. utrzymał w mocy swoje rozstrzygnięcie z dnia (...) lutego 2013 r.

W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, co następuje:

W sprawie zaistniała przesłanka wznowienia postępowania, określona w art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., ponieważ wyszły na jaw nowe okoliczności istniejące w dniu wydania decyzji ostatecznej, nieznane organowi, który ją wydał. Jak już wskazano, Komendant Główny Policji wydając w dniu (...) lipca 2012 r. decyzję w sprawie nie miał wiedzy, że strona była członkiem (...) Stowarzyszenia Miłośników Broni z siedzibą w (...) oraz (...) Stowarzyszenia o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) z siedzibą w (...). Dlatego należało obecnie zbadać członkostwo B. K. w powyższych Stowarzyszeniach.

W tym zakresie organ ustalił, iż członkostwo strony w (...) Stowarzyszeniu Miłośników Broni w (...) jest jedynie formalne i ma na celu zacieśnianie współpracy z tym Stowarzyszeniem na polu wymiany informacji, organizowania zlotów i wymiany doświadczeń związanych z "rekonstrukcją broni jej pochodzenia" oraz udzielania pomocy prawnej (strona nie wskazała na czym ma ona polegać) i faktycznej, poprzez udostępnianie bazy noclegowej.

W związku z powyższym - w ocenie organu II instancji - uzasadnionym jest pogląd, że strona cały swój wysiłek związany z "działalnością kolekcjonerską" wiąże z (...) Stowarzyszeniem o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...), którego jest członkiem i współzałożycielem i które zostało wpisane do ewidencji stowarzyszeń zwykłych prowadzonych przez Starostę (...) w połowie 2012 r. Stowarzyszenie to w połowie czerwca 2012 r. organizowało zapisy do swoich struktur, natomiast dwa miesiące później było jeszcze na etapie organizacji swojego funkcjonowania, w tym adaptacji pomieszczeń.

Stowarzyszenie (...) w połowie września 2012 r. liczyło 7 członków, którzy wystąpili ze struktur Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego oraz 17 kandydatów - zbieraczy militariów, a w połowie listopada jego działalność sprowadzała się do udzielania fachowej pomocy zaprzyjaźnionym organizacjom. Z informacji przekazanej przez przedstawiciela (...) Stowarzyszenia o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...) - K K, wynika, że w grudniu 2012 r. siedziba Stowarzyszenia była w remoncie i tymczasowo została przeniesiona w inne miejsce.

W ocenie Komendanta Głównego Policji zgromadzone dokumenty potwierdzają, iż wskazane Stowarzyszenie co najmniej do końca 2012 r. de facto nie realizowało swoich statutowych celów w zakresie kolekcjonerstwa.

Z przesłanego w postępowaniu o ponowne rozpatrzenie sprawy zaświadczenia nr (...) Starostwa Powiatowego w (...) o wpisie (...) Stowarzyszenia o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...) do ewidencji stowarzyszeń zwykłych oraz z regulaminu tego Stowarzyszenia wynika, iż celem stowarzyszenia jest działanie na rzecz strzelectwa, sportu strzeleckiego i kolekcjonerstwa broni, a także popularyzowanie wiedzy w dziedzinie strzelectwa, sportu strzeleckiego i kolekcjonerstwa broni oraz promocja i popieranie strzelectwa i kolekcjonerstwa broni (§ 5 pkt 1, 2 i 3). Z kolei zgodnie z § 6 pkt 1, 2, 3 i 4 stowarzyszenie cele wskazane w § 5 realizuje, poprzez organizowanie spotkań, prelekcji, pokazów, współpracę ze wszystkimi podmiotami o podobnych celach działania w szczególności z grupami rekonstrukcji historycznych, występowanie z wnioskami i opiniami do właściwych organów administracji oraz inne działania.

Natomiast strona w piśmie z dnia (...) kwietnia 2013 r., odnosząc się do kwestii dotychczasowej działalności (...) Stowarzyszenia o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...) w zakresie jego kolekcjonerskiego charakteru stwierdziła, iż trudno mówić o działalności kolekcjonerskiej Stowarzyszenia, bowiem funkcjonuje ono od lipca 2012 r., a jego członkowie boją się kolekcjonować militaria obawiając się złamania prawa (przemilczana została kwestia kolekcjonowania egzemplarzy broni niewymagających pozwolenia). Ponadto strona wskazała, że członkowie stowarzyszenia w ramach wolnego czasu biorą udział w zlotach i rekonstrukcjach bitew (nie zostało jednak wskazane, kiedy miało to miejsce, i w jakich konkretnie zlotach i rekonstrukcjach uczestniczyli członkowie stowarzyszenia, jak również na czym polegał ich udział w tych imprezach, a także w jakim charakterze w nich uczestniczyli, np. współorganizatorów, aktywnych uczestników rekonstrukcji, widzów). Podniosła przy tym, iż żaden z członków Stowarzyszenia nie zajmuje się kolekcjonowaniem egzemplarzy broni związanych z okresem zarówno przed, jak i po II wojnie światowej (brak jest przy tym jakiegokolwiek informacji o kolekcjonowaniu broni z okresu, np. Powstania Styczniowego 1863 - 1864, Powstania Listopadowego 1830 - 1831, Epoki Napoleońskiej, której początek datuje się na ok. 1799 r., czy też Wojny Secesyjnej z lat 1861 - 1865, a zatem broni lub jej replik sprzed 1885 r., czyli niewymagającej pozwolenia), jak również wskazała na posiadanie przez członków rekwizytów z II wojny światowej (bez ich skonkretyzowania), wskazała też na ryzyko finansowe przy załatwianiu formalności dotyczących posiadania zabytkowych militariów oraz udział dwóch członków w wydaniu przewodnika (...) (dołączono zdjęcie z odnalezionego "nowego" wejścia do podziemi (...)).

W ocenie organu, z informacji strony wynika, że (...) Stowarzyszenie o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...), pomimo, iż formalnie funkcjonuje niemalże od roku, de facto nie podjęło działań (jako powołany podmiot, a nie jego członkowie) w celu realizacji jego kolekcjonerskiego charakteru.

Nadto strona dla potwierdzenia zasadności żądania wydania pozwolenia na broń do celów kolekcjonerskich, powołała argumenty, które wskazują, że (...) Stowarzyszenie o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...) przede wszystkim skoncentrowane jest na aspektach dotyczących strzelectwa - strona posiada pozwolenie na broń sportową. We władaniu Stowarzyszenia jest nieruchomość, stanowiąca niedokończoną strzelnicę, której część będzie przeznaczona na siedzibę stowarzyszenia kolekcjonerów broni.

Potwierdzeniem stanowiska organu w kwestii realizacji przez Stowarzyszenie przede wszystkim celów strzeleckich jest również to, że strona w piśmie datowanym na dzień (...) stycznia 2012 r. wskazała na "czystki" organu Policji we (...), dotyczące cofania pozwoleń na broń członkom Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego, między innymi za nieterminowe opłacanie składek członkowskich (k. 98-100 akt administracyjnych sprawy), jako argument potwierdzający zasadność jej żądania.

Ponadto strona dla potwierdzenia swojej kilkunastoletniej i rzeczywistej pasji kolekcjonerskiej powołała się na współpracę w zakresie tworzenia przewodników turystycznych, a także na otrzymane od senatora RP S. J. życzenia świąteczne oraz współpracę niektórych członków Stowarzyszenia z radnym Miasta (...) - p. J. S.

W ocenie organu II instancji w sprawie, której przedmiotem jest uzyskanie prawa do broni kolekcjonerskiej, argumenty te nie są jednak trafne, odnoszą się bowiem do zupełnie innej sfery zainteresowań.

Konkludując, w ocenie organu II instancji strona nie wykazała, aby (...) Stowarzyszenie o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...), w ramach którego ma się realizować "kolekcjonersko" w zakresie broni, rzeczywiście miało również (oprócz charakteru strzeleckiego) charakter kolekcjonerski. Strona we wniosku o ponowne rozpatrzenie jej sprawy nie odniosła się do skierowanych do niej (na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego) przez organ Policji pytań dotyczących faktycznych działań Stowarzyszenia, którego jest współzałożycielem (uprzednio, odmawiając udzielenia wyjaśnień w tym zakresie, zasłoniła się brakiem upoważnienia ze strony zarządu tego podmiotu). Należy również zwrócić uwagę, że strona, pomimo powołania się na zaangażowanie od dłuższego czasu w kolekcjonowanie broni, nie przedstawiła na to dowodów, choć obowiązujące poprzednio (do zmiany ustawy o broni i amunicji z dniem 10 marca 2011 r.) przepisy nie uniemożliwiały zbierania broni o walorach historycznych lub z uwagi na jej technikę konstrukcyjną bądź artefaktów kultury militarnej.

B. K. nie spełnia przesłanek prawa materialnego, o których mowa w art. 10 ust. 1 w zw. z ust. 2 pkt 6 i ust. 3 pkt 5 ustawy o broni i amunicji. Z tego względu - choć członkostwo strony w stowarzyszeniach z (...) oraz z (...) stanowi nową okoliczność faktyczną, istniejącą w dniu wydania decyzji Komendanta Głównego Policji z dnia (...) lipca 2012 r. i nie znaną wówczas temu organowi - to jak ustalono w toku niniejszego postępowania, nie jest to okoliczność istotna, bowiem nie wpływa ona na odmienną ocenę materiału dowodowego w zakresie wydania stronie pozwolenia na broń do celów kolekcjonerskich.

B. K. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na powyższą decyzję ostateczną Komendanta Głównego Policji z dnia (...) maja 2013 r.

W uzasadnieniu skargi oraz w dalszych pismach procesowych wskazał między innymi na chęć kolekcjonowania broni palnej z okresu I i II Wojny Światowej, swoje członkostwo w (...) Stowarzyszenie o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...), które jest stowarzyszeniem o charakterze kolekcjonerskim, uprawnienia do posiadania broni strzeleckiej. W szczególności strona podnosił na brak po jej stronie przesłanek uniemożliwiających posiadanie broni. B. K. wskazywał także, iż przystępując do kolejnych stowarzyszeń o charakterze kolekcjonerskim kierował się wskazaniem co do ich charakteru uzyskiwanymi w

Komendzie Wojewódzkiej Policji we (...). Podnosił także inne nie związane w niniejszą sprawą bezpośrednio zagadnienia.

Komendant Główny Policji w odpowiedzi na skargę wnosił o jej oddalenie, przytaczając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Uzasadnienie prawne

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 13 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi do rozpoznania sprawy właściwy jest wojewódzki sąd administracyjny, na którego obszarze właściwości ma siedzibę organ administracji publicznej, którego działalność została zaskarżona. W niniejszej sprawie sądem tym jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie.

Natomiast zgodnie z treścią art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych sąd administracyjny sprawuje wymiar sprawiedliwości, poprzez kontrolę pod względem zgodności z prawem zaskarżonej decyzji administracyjnej i to z przepisami obowiązującymi w dacie jej wydania.

Skarga jest zasadna.

Komendant Główny Policji w sposób nieprawidłowy rozpatrzył niniejszą sprawę, naruszając w sposób istotny normę art. 10 ust. 2 i 3 pkt 5 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 576), co w dalszej kolejności skutkowało odmową uchylecia kontrolowanej w trybie wznowienia postępowania administracyjnego decyzji ostatecznej.

Na wstępie wskazać należy, na prawidłowe odczytanie przez komendanta Głównego Policji intencji skarżącego zawartej w jego piśmie z dnia (...) lipca 2012 r. oraz w dalszych pismach. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie przyznaje, iż treść pism składanych przez skarżącego i ich argumentacja nie jest przejrzysta, jednakże analizując wszystkie pisma składane przez niego w okresie od dnia 16 lipca 2012 r. do dnia 19 września 2012 r., uznać należy, iż instytucja wznowienia postępowania administracyjnego, zakończonego ostateczną decyzją z dnia (...) lipca 2012 r. jest najbliższa treści żądania skarżącego, zwłaszcza gdy zważy się na niedysponowanie przez organ II instancji informacją o członkostwie skarżącego w dwóch stowarzyszeniach - (...) Stowarzyszeniu Miłośników Broni w (...) i w (...) Stowarzyszeniu o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...). Gdy fakt członkostwa w tych stowarzyszeniach zestawia się z faktem dysponowania przez organ II instancji jedynie informacją o ustaniu członkostwa skarżącego w (...) Towarzystwie Strzeleckim (...) w (...) oraz z ustawową przesłanką, legitymowania się przez osobę starającą się o pozwolenie na broń w celach kolekcjonerskich członkostwem w stowarzyszeniu o takim charakterze, to zasadne było wznowienie przez organ wskazanego postępowania administracyjnego, na zasadzie art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., ponieważ wyszły na jaw nowe okoliczności, istniejące w dniu wydania decyzji ostatecznej i nieznanie organowi, który ją wydał.

Jednakże wznowione postępowanie nie było przez organ prowadzone w sposób rzetelny i prawidłowy. Nadto organ ponownie rozpatrując sprawę uchybień tych nie dostrzegł, przez co także naruszył normę art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., nieprawidłowo ją stosując.

W niniejszej sprawie należy odnieść się do treści art. 10 ustawy o broni i amunicji.

Skarżący spełnia podstawowe cechy umożliwiające posiadanie przez niego broni palnej i to jest w niniejszej sprawie niekwestionowane. Sporne jest natomiast czy skarżący wypełnia normę nakazującą wykazanie uzasadnionego celu do posiadania broni palnej, jakim w tym przypadku jest jej kolekcjonowanie. Zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy o broni i amunicji pozwolenie na broń wydaje się w celach kolekcjonerskich. Natomiast za ważną przyczynę uzasadniającą posiadanie broni dla pozwolenia na broń do celów kolekcjonerskich uważa się w szczególności udokumentowane członkostwo w stowarzyszeniu o takim charakterze (art. 10 ust. 3 pkt 5 ustawy). Zatem obowiązkiem organu jest zbadanie czy osoba starająca się o uzyskanie pozwolenia na broń do celów kolekcjonerskich istotnie jest członkiem stowarzyszenia o takim charakterze.

Rozpatrując niniejszą sprawę Komendant Główny Policji w ogóle nie zbadał danych rejestrowych i statutu (...) Stowarzyszenia Miłośników Broni w (...) i autorytatywnie orzekł, iż nie jest to stowarzyszenie o charakterze kolekcjonerskim.

Obowiązkiem organu było rzetelne wyjaśnienie sprawy w tym przedmiocie poprzez zbadanie wyżej wskazanych dokumentów oraz sprawdzenie czy Stowarzyszenie to jest stowarzyszeniem czy też stowarzyszeniem zwykłym - o uproszczonej formie działania, jaki jest organ je rejestrujący i kiedy zostało zarejestrowane, jaki jest jego statut, jaki organ sprawuje nad nim nadzór i czy stowarzyszenie to nadal figuruje w rejestrze stowarzyszeń. Następnie, poprzez analizę celów statutowych stowarzyszenia - wskazanych w zarejestrowanym statucie, należało odpowiedzieć na fundamentalne w niniejszej sprawie pytanie - czy stowarzyszenie posiada zarejestrowaną działalność kolekcjonerską broni. Oparcie się w tej materii na mało spójnych i mało konkretnych wyjaśnieniach B. K. nie jest tu wystarczające, albowiem o przypisaniu danemu stowarzyszeniu przymiotu kolekcjonerskiego decydują konkretne dokumenty rejestrowe tego stowarzyszenia a nie poglądy strony.

Powyższe uchybienie, niezależnie od innych niżej stwierdzonych uchybień skutkuje koniecznością uchylenia zaskarżonej i poprzedzającej ją decyzji, z uwagi na wadliwe zgromadzenie w niniejszej sprawie danych dotyczących (...) Stowarzyszenia Miłośników Broni w (...), skutkujące wadliwością uzasadnienia zaskarżonej decyzji w tej materii (art. 7, art. 107 § 3 k.p.a.).

Wada powyższa powinna zostać usunięta przy okazji ponownego rozpatrzenia niniejszej sprawy przez organ.

Natomiast analizując członkostwo B. K. w (...) Stowarzyszeniu o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...) organ również pobieżnie zbadał daną sprawę, co do ustalenia celów statutowych stowarzyszenia oraz przekroczył zakres art. 10 ust. 3 pkt 5 ustawy o broni i amunicji.

Organ ograniczył się (i to dopiero w postępowaniu drugoinstancyjnym) do zbadania zaświadczenia o istnieniu rzeczowego Stowarzyszenia i analizy jego statutu - tu regulaminu, jednakże treści tego regulaminu nie uzyskano od organu rejestrowego.

Nadto organ poddał analizie takie nieistotne w niniejszej sprawie okoliczności jak fakt remontu siedziby Stowarzyszenia, uiszczanie składek, analizowania organizowanych przez nie przedsięwzięć, czy ocena dorobku kolekcjonerskiego stowarzyszenia itp., dochodząc po analizie powyższych okoliczności, iż przedmiotowe Stowarzyszenia, pomimo zamieszczenia w regulaminie działalności kolekcjonowania broni (§ 5 i § 6), działalności tej nie wykonuje.

Wskazać tu należy, iż do kompetencji organów Policji nie należy ocena działalności danego stowarzyszenia. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o Stowarzyszeniach (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 z późn. zm.) nie przewiduje prawa organów Policji do nadzoru w działalność stowarzyszeń. Zatem, skoro dane stowarzyszenie zostało zgodnie z prawem zarejestrowane, ma prawo wykonywać działalność wskazaną w swoich statutowych celach (statut stowarzyszenia jest dokumentem niezbędnym do rejestracji stowarzyszenia).

Wynika to jasno z art. 2 i art. 10 Prawa o stowarzyszeniach. Organ rejestrujący nie może rejestrować stowarzyszenia, którego cele działania, wskazane w statucie, były by niezgodne z prawem (np. w zakresie stowarzyszenia zwykłego porównaj art. 40 i art. 41 Prawa o stowarzyszeniach). Zatem skoro stowarzyszenie legitymuje się zarejestrowaną formalnie działalnością kolekcjonerską broni, to członkostwo w takim stowarzyszeniu stanowi o realizacji przez stronę art. 10 ust. 3 pkt 5 ustawy o broni i amunicji, zaś organ policji nie jest uprawniony do badania czy przyznanie przez organ rejestrowy, na podstawie danych statutowych, danemu stowarzyszeniu prawa do działalności kolekcjonerskiej w zakresie broni zostało prawidłowo nadane. Organ Policji nie jest organem nadzorczym nad stowarzyszeniami w rozumieniu przepisów Prawa o stowarzyszeniach, wskazanych w rozdziale 3 - Nadzór nad stowarzyszeniami. Jeżeli natomiast w drodze własnych ustaleń, organ Policji dochodzi do wniosku, iż zakres, w jakim dane stowarzyszenie zostało dopuszczone do działalności, nie jest zgodny z jego rzeczywistymi działaniami, czy z możliwościami, to może zainicjować stosowne postępowanie w przedmiocie zbadania działalności stowarzyszenia i w tym celu zwrócić się do stosownego, zgodnie z treścią art. 8 Prawa o stowarzyszeniach, organu nadzorczego, w celu wszczęcia stosownego postępowania przewidzianego w art. 25, czy w art. 28 albo art. 40 Prawa o stowarzyszeniach. W niniejszej sprawie takiego działania organu Policji brak. Bardziej w aktach sprawy informacji aby ze strony organu nadzorczego albo prokuratora były jakieś zastrzeżenia co do (...)

Stowarzyszenia o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...).

Zatem przeprowadzone w niniejszej sprawie szczegółowe badanie działalności przedmiotowego Stowarzyszenia (...) pod kątem opisu jego działalności, oceny czy stowarzyszenie to posiada sukcesy w działalności kolekcjonerskiej broni, czy też dopiero stawia na tej niwie pierwsze kroki, narusza podstawowe zasady Prawa o stowarzyszeniach i wpływa poniekąd na niezależność Stowarzyszenia oraz uzurpuje przyznanie organom Policji pozaprawnych uprawnień nadzorczych.

W niniejszej sprawie, co do członkostwa skarżącego w (...) Stowarzyszeniu o Charakterze Strzeleckim i Kolekcjonerskim (...) w (...), organ powinien analogicznie, tak jak to wskazano

wyżej, odnoście badania (...) Stowarzyszenia Miłośników Broni w (...), skupić się na istotnych dla rozpatrzenia tej sprawy okolicznościach. To jest ustalić czy Stowarzyszenie (...) legitymuje się, potwierdzoną rejestracją tego stowarzyszenia, dokonaną zgodnie z Prawem o stowarzyszeniach i czy w jego celach działania znajduje się działalność kolekcjonerska broni. To są najważniejsze przesłanki do zbadania w tej sprawie.

Jeżeli faktycznie statut Stowarzyszenia taką działalność przewiduje, to zgodnie z treścią art. 10 ust. 3 pkt 5 ustawy o broni i amunicji, członkostwo strony w takim stowarzyszeniu, daje jej prawo do zezwolenia na posiadanie broni do celów kolekcjonerskich, jeżeli oczywiście strona ta spełnia pozostałe przesłanki do posiadania broni, zgodnie z przepisami ustawy o broni i amunicji. Zagadnienie czy Stowarzyszenie dopiero rozpoczyna działalność kolekcjonerską w zakresie broni, czy też jest już w takiej działalności zaangażowane od wielu lat, nie ma dla niniejszej sprawy żadnego znaczenia. Art. 10 ust. 3 pkt 5 ustawy o broni i amunicji jest w tym przedmiocie jasny. Ustawodawca mimo zasady reglamentowania dostępu do broni, nie określił w zakresie kolekcjonowania broni palnej, żadnych dodatkowych kryterium ani w ustawie o broni i amunicji, ani w Prawie o stowarzyszeniach. Nadto rozumienie powyższego przepisu w sposób dalece restrykcyjny, jak to czyni organ w niniejszej sprawie, prowadziło by wprost do niemożności powstania nowych stowarzyszeń o charakterze kolekcjonerskim w zakresie broni.

Natomiast skoro organ ma zastrzeżenia co do faktycznego działania danego stowarzyszenia, to zastrzeżenia te należy przedstawić organowi nadzorcemu nad danym stowarzyszeniem i jeżeli organ ten wszcząłby stosowne postępowania nadzorcze wobec danego stowarzyszenia, organ Policji może co najwyżej zawiesić postępowanie o wydanie zezwolenia na posiadanie broni do czasu zakończenia postępowania nadzorczego. Jednakże organ Policji sam nie ma prawa do oceny czy dane stowarzyszenie ma prawo prowadzić działalność kolekcjonerską, skoro tak przewiduje zarejestrowany statut tego stowarzyszenia.

Powołując się na ogólne treści ustawy o broni i amunicji, organy Policji nie mogą uzurpować sobie nieograniczonego przedmiotowo prawa, wchodzenia w kompetencje innych organów, to jest w prawa organów rejestrowych oraz nadzorczych, wynikających z przepisów Prawa o stowarzyszeniach, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie. Polskie prawo ściśle reglamentuje dostęp obywatela do posiadania broni, zatem uprawnienia organów Policji w tym zakresie nie można domniemywać, uprawnienia te muszą być tu wprost wskazane w konkretnych przepisach ustawy o broni i amunicji albo wynikać z innych z przepisów zawartych w innych ustawach.

W sprawach dotyczących pozwolenia na posiadanie broni do celów kolekcjonerskich, tak samo jak w przypadku posiadania broni do innych celów (myślistwo, sport strzelecki, obrona własna) organy Policji powinny skupić się, w ramach ogólnych zasad warunkujących możliwość uzyskania pozwolenia na broń, między innymi na możliwości bezpiecznego przez stronę przechowywania broni, które to okoliczności w przedmiotowej sprawie w ogóle nie były badane (skarżący wniósł o zezwolenia na 4 sztuki broni).

Również zasadne jest badanie, czy wola strony posiadania broni jest należycie ugruntowana, czy nie jest to przysłowiowy słomiany zapał. Jednakże zważywszy na ugruntowany kontakt skarżącego z bronią sportowa oraz fakt, iż o przedmiotowe zezwolenie wystąpił już w

styczniu 2012 r., uznać należy jego decyzję, co do posiadania broni do celów kolekcjonerskich, za przemyślaną.

Reasumując, organ pobieżnie i w niewłaściwym kierunku zbadał nową i wcześniej organowi nieznaną, okoliczność członkostwa skarżącego w dwóch stowarzyszeniach. Zatem wszczęte postanowieniem organu z dnia (...) października 2012 r. postępowanie, w przedmiocie wznowienia postępowania administracyjnego, zakończone decyzją ostateczną z dnia (...) lipca 2012 r., zawierało istotne, wyżej wskazane uchybienia. Mały one niewątpliwie wpływ na treść zaskarżonej i poprzedzającej ją decyzji.

W tym stanie rzeczy Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. c i art. 152 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi orzekł jak w sentencji wyroku.